

Επτά χρόνια από την εκδημία του μακαριστού Γέροντα αρχιμ. Χρυσοστόμου

[/ Αγιορείτικα](#)

Του +αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

Επτά χρόνια σωματικής απουσίας. Επτά χρόνια όμως πνευματικής παρουσίας. Η αγάπη, η απλότητα, η υπομονή, το χαμόγελο, που τον διέκριναν, έχουν μείνει ανεξίτηλα στην μνήμη όλων, ως πνευματική παρακαταθήκη και οδηγός ζωής.

Καλούμαστε όλα τα πνευματικά του παιδιά, να μή μείνουμε στα λόγια και στις αναμνήσεις, αλλά να κάνουμε πράξη στην ζωή μας την ζωή του και τα λόγια του. Να τον μιμηθούμε στην αγάπη του προς όλους, την ευαγγελική αγάπη προς τον πλησίον και προς τους εχθρούς. Να γλυκάνουμε τον λόγο μας, ενθυμούμενοι τον γλυκό του λόγο. Να συγχωρούμε, όπως συγχωρούσε. Να κάνουμε έργο την **στοργική προτροπή του: " παιδάκι μου, μη δίνεις σημασία"**, που ηχούσε στα αυτιά μας ως φάρμακο κατά των λογισμών και των αμέτρητων σκέψεων, που μας ταλαιπωρούσαν και μας ταλαιπωρούν.

Η μνήμη του, λοιπόν σήμερα, επτά χρόνια μετά, μας δίνει την ευκαιρία να αναλογιστούμε την ωφέλεια που έλαβε ο καθένας ξεχωριστά από τον Γέροντα, είτε με λόγια, είτε με πράξεις, είτε με μόνη την παρουσία του και το γεμάτο αγάπη βλέμμα του, συνεχίζοντας την προσπάθεια και τον πνευματικό μας αγώνα.

Αγαπημένε μας Γέροντα, ως ελάχιστο αντίδωρο στην αγάπη που μας πρόσφερες, δέξαι την υπόσχεσή μας, να κάνουμε έργο ζωής αυτήν την αγάπη. Να την προσφέρουμε, όπως εσύ, σε όλους. **Να γίνουμε μιμητές σου, δηλαδή αληθινοί μαθητές σου.**

Γέροντά μου αγαπημένε, καθημερινά αντικρύζω τον τάφο σου και προσκυνώ τον μαρμάρινο σταυρό του, που είναι χαραγμένο το όνομά σου. Καθημερινά, ο τάφος σου, μου θυμίζει τον σκοπό στην ζωή μου, την αιώνια ζωή, γι' αυτό που

προσπάθησες και μόχθησες. Τον αντικρύζω και σκέφτομαι συνεχώς: **“παρηγοριά
ο τάφος σου Γέροντα”!**

Χρυσοστόμου Ιερομονάχου πατρός ημών και Καθηγουμένου Αιωνία η μνήμη.

Image not found or type unknown

